

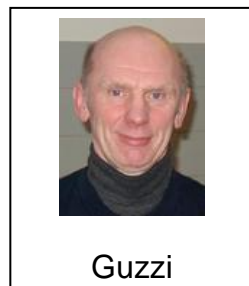
Bag visiret

Flemming Christensen

Medlem nr. 065-45

Dette kig bag visiret er efter behagelig samtale med Flemming d. 6. april 2016

Alene Flemmings medlems nummer vidner om, at han er en af dem, der har været med i klubben fra næsten start - og var det ikke fordi, at han var for ung, så var han da også indmeldt allerede i 1984, Men han måtte vente et år, for hans fætter Niels sagde, at de altså ikke tog børn med i klubben Fætter Niels er Niels Glerup (020-39)

Motorcykler fra han var barn

Flemming er vokset op med motorcykler omkring sig. Det første han kan huske som barn er, at hans far havde rigtig mange motorcykler. Dengang blev den brugt som transportmiddel - ikke som en hobby.

Flemmings far var arbejdsmand og var altid motoriseret. Flemming kan huske den første gang, han styrede en motorcykel - da var han 5-6 år og familien var ude at køre tur. Det var på en Indian Scout med sidevogn. Flemming sad i sidevognen. Faderen løftede Flemming op på tanken, og herfra kunne han nå styret og

Bag visiret

fik lov at styre cyklen. "Den motorcykel ville jeg gerne have haft i dag", sagde Flemming.

Nogle år efter fik hans far bil, så da sluttede det med motorcykler. Faderen havde haft utrolig mange motorcykel. Han havde ikke selv tal på, hvor mange, men Flemming kan huske, at han engang fik en kalender fra Gulf, hvorpå der var et billede af en sjælden motorcykel for hver måned. "Da Fatter så kalenderen, hev han den ned af sømmet og bladrede den igennem. Og ud af de 12 motorcykler, havde han haft 9 af dem"!, fortalte Flemming.

Egen motorcykel

Fætter Niels kom meget ude ved Flemmings familie - og han kom på motorcykel! Den dag Flemming blev 18 fik han kørekort til bil og motorcykel, og han havde motorcykel fra han var 18 til 21. Men som for mange andre købte han bil, da han fik familie, og han fik også herefter eget firma. Fætter Niels kom tit på besøg - stadig på motorcykel, og den prøvede Flemming så af og til. Han fortalte også, at en af hans lærlinge i firmaet havde en Kawasaki Z900 - det lokkede! Flemming var på det tidspunkt til byggemøde hver tirsdag. Han fik en dag lov at tage lærlingens motorcykel til byggemødet - og det blev nu en fast aftale.

Bag visiret

Byggemøde om tirsdagen - så var det på MC!
Cyklen blev til gengæld fyldt op med benzin på
vejen hjem, som tak for lån. Nu var Guzzi solgt!
- han skulle have sig en motorcykel igen!

Ferier med familien

Den blev købt, og han begyndte igen at køre.
Flemming fortalte, at ferie for ham og Elly de
første mange år var på motorcykel med telt og
sovepose.. De tog på mange ferier sammen
med Else og Niels - til Sverige, Norge og
Tjekkiet.

Under en af turene til Norge fik de 2 fætre lyst til
at tage videre en smut til Nordkap! De spurgte
friskt Elly og Else, om de ville med? - Nej, det
ville de ikke!. Flemming og Niels aftalte så at
tage til Nordkap den kommende efterårsferie -
uden pigerne. De kørte over Sverige derop - og
hjem igen over Norge - det hele på en uge!!

10 år senere kørte de turen til Nordkap igen -
denne gang med pigerne - nu på 2 uger!!

Ved Sortehavet

Og det blev til mange ferier sammen, alle fire-
En af dem var til Sortehavet. Måske ikke så
detaljeret planlagt hjemmefra. De skulle køre
1500 km sydpå - og så til venstre! - Gennem
Tyskland, Østrig, Jugoslavien, tværs igennem

Bag visiret

Rumænien over til Constanta ved Sortehavskysten. Ned langs Sortehavskysten, tværs gennem Bulgarien. Ind i Jugoslavien igen, igennem flere af de store byer, der senere blev total ødelagt - og videre hjemad igen. En virkelig oplevelsesrig tur fortalte Flemming. Han sagde, at havde man det gamle grønne danske pas, så måtte køre igennem Rumænien og Bulgarien. Og det havde de alle 4! "Måske skulle turen have været lidt bedre forberedt", indrømmede Flemming. Han huskede, at man skulle tvangsveksle 10 dollar pr. dag pr. person - og købe benzinkort med udenlandsk valuta. Man måtte ikke udføre penge, men skulle aflevere, hvad man havde, inden man kørte ud igen. "Heldigvis løb vi ind i en fartbøde undervejs, og den skulle betales med lokal valuta" grinede Flemming. Så var der mindre at aflevere ved grænsen.

Som for 100 år siden, og alligevel

Flemming fortalte videre, at ligegyldigt, hvor de kørte i de små landsbyer i Rumænien, så var der ingen elektricitet, men åbne kloakrender og fælles håndpumpe på byens torv. Det var som at blive sat 100 år tilbage, selvom det var engang i 80'erne, de var på turen. Derimod kørte de forbi kæmpe store statsbrug, hvor der var moderne maskiner - 10-12 mejetærskere

motorcyklerne vakte opsigt

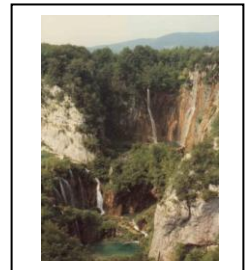
Bag visiret

side om side på enorme marker. Samtidig kunne de se en lille bitte stribe privat mark, der blev høstet med segl af fattige bønder. På et lille stykke motorvej, som de fandt, mødte de en tidlig morgen rumænere, der gik med deres kvæg, der græssede i kanten af motorvejen! - hver person gik med 1 stk. kvæg.

En dag manglede de brød, men da der ikke var butiksvinduer, var det svært at finde frem til en bager. De fik øje på et sted, hvor de kunne se, at rumænerne nærmest slæbte brød ud - op til 20 brød pr. person i store net! Flemming stillede sig i den lange kø, og da han endelig kom frem i køen, fandt han ud af, at skulle man ikke hamstre, så kunne man købe ved en lille disk ved siden af, uden kø. Det viste sig senere, at det var en måned siden, de havde kunne købe brød! Det var i Ceausescu's tid i starten af 80'erne.

Senior MC

Niels og Flemming kørte meget sammen. De var bl.a. til et weekend træf som Touring klubben holdt i nærheden af Brande. Her gik Michael Nielsen, der var med til at starte Senior klubben, og forhørte sig om, hvor gammel de forskellige var. Niels og Else var blevet medlem og havde på det tidspunkt været med til det 2.

Bag visiret

senior træf i vores klub - men Flemming. var for ung - han var kun 39 og måtte vente et år. Her var det, at Niels sagde: "Vi tager ikke børn med"!

Året efter meldte Flemming sig ind i Senior klubben., og det første senior træf, han deltog i, var på den campingplads ved Lisbjerg, hvor klubbens første formand Inge Munk havde sin campingvogn stående.

Houtland og Donald

Flemming tog hvert år med Senior klubben til Houtland i Belgien. Her mødte han skotten Donald (senior), der inviterede dem op til Skotland. Det blev nu en fast tradition at tage til Skotland, hvor også Elly var med. Elly har været med på tur i Skotland 4-5 gange og Guzzi har været af sted 7-8 gange. Allerede fra nr. 2. gang var Stjasser med. Efter en periode blev traditionen, at de mødtes med Donald på en campingplads - typisk i Frankrig. Og mange gange skete det pudsige, at de alle ankom inden for et kvarter, på trods af, at de kom fra hver sit. Også her var Elly med på de fleste ture. Et år kørte Stjasser og Flemming forkert i Liege og blev forsinkede - Donald var kommet og var klar til den helt store efterlysning :o)

Bag visiret

Og det blev til MC ture til mange andre steder - bl.a. sammen med Else og Niels til Tjekkiet, hvor de i mange år deltog i Four Stroke Rally! Og til Vildmarkstræf i Sverige med Siv og Kalle, Anneke og Ingemar .

Af helbredsmæssige årsager er Elly ikke længere med på motorcykel, men hun har været med i mange år.

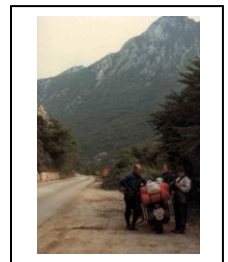
Status i dag:

Flemming tager stadig tager på ture.

Han er nu begyndt at køre med Donald junior. (Donald vsenior er desværre død) Donald var guide for Flemming, Stjasser og et ægtepar fra Hedetourerne , hvor konen i øvrigt er datter af Elly og Flemmings nære venner. De 5 er på årlige ture og var bl.a. i Normandiet sidste år. Igen i år d. 25. maj tager de 5 af sted i 14 dage til Normandiet.

Herudover er Flemming og Stjasser traditionen tro på en efterårstur til Sverige - somme tider sammen med Poul Rasmussen, Sverige (142-39)

Fætter Niels er Triumph mand om nogen, og Flemming fortalte, at også han har måttet anskaffe sig sådan en englænder. Og nu kører

Bag visiret

de sammen med et hold englænder motorcykler, og har bl.a. været til ræs i Jönköping i Sverige, hvor de kørte gennem Sverige videre til Norge til Lucas Rally nord for Kristiansand, inden de smuttede hjemad igen.

Guzzi Flemming kører ca. 25.000 km årlig - det kan svinge lidt, fortalte han. Da han stadig gik på job og tillige var indsatsleder ved Beredskabet fik han det til at passe ind, selvom det dengang var sværere at få ferierne til at slå til - "Det er meget nemmere nu", sagde Flemming.

Han var dog ikke i tvivl om, at det hele kun kunne lykkes med den store velvilje, der altid har været fra familien.

Tak til dig Flemming for din fine fortælling om dine mange ture på 2 hjul igennem tiden - det har været rigtig fint at høre om.

Dorthe Ullerup